

quatre estats membres del Consell d'Europa, hagin expressat el seu consentiment a quedar obligats pel Protocol de conformitat amb el que disposa l'article 4.

2. Respecte a qualsevol signatari que expressi posteriorment el seu consentiment a quedar obligat pel Protocol, aquest entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 6.

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol qualsevol Estat que s'hagi adherit al Conveni també es pot adherir a aquest Protocol.

2. L'adhesió s'efectua mitjançant el dipòsit en poder del secretari general del Consell d'Europa d'un instrument d'adhesió que té efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data del dipòsit.

Article 7.

1. Qualsevol part, en qualsevol moment, pot denunciar aquest Protocol mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa.

2. Aquesta denúncia té efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de recepció de la notificació esmentada pel secretari general.

Article 8.

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell d'Europa, a la Comunitat Europea, a qualsevol signatari, a qualsevol part i a qualsevol altre Estat que hagi estat convidat a adherir-se al Conveni:

- a qualsevol signatura;
- b el dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- c qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els articles 5 i 6;
- d qualsevol altre acte, notificació o comunicació relatiu a aquest Protocol.

Els sotasignats, degudament autoritzats, donen fe de tot això i signen aquest Protocol.

Fet a París, el 12 de gener de 1998, en francès i anglès, ambdós textos igualment autèntics, en un sol exemplar que s'ha de dipositar als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa n'ha de transmetre còpies certificades a cada Estat membre del Consell d'Europa, als estats no membres que hagin participat en l'elaboració d'aquest Protocol, a qualsevol Estat invitat a adherir-se al Conveni i a la Comunitat Europea.

ESTATS PART

	Signatura	Dipòsit Instrument	En vigor
Xipre	30-09-1998		
Croàcia	07-05-1999		
Dinamarca	12-01-1998		
Eslovàquia	31-03-1998	22-10-1998 R	01-03-2001
Eslovènia	12-01-1998	05-11-1998-R	01-03-2001

	Signatura	Dipòsit Instrument	En vigor
Espanya	12-01-1998	24-01-2000 R	01-03-2001
Estònia	12-01-1998		
Finlàndia	12-01-1998		
França	12-01-1998		
Geòrgia	11-05-2000	22-11-2000 R	01-03-2001
Grècia	12-01-1998	22-12-1998 R	01-03-2001
Hongria	07-05-1999		
Islàndia	12-01-1998		
Itàlia	12-01-1998		
Letònia	12-01-1998		
Lituània	25-03-1998		
Luxemburg	12-01-1998		
Macedònia, ex-República iugoslava de.	12-01-1998		
Moldova	12-01-1998		
Noruega	12-01-1998		
Països Baixos (*)	04-05-1998		
Polònia	07-05-1999		
Portugal	12-01-1998		
República Txeca	24-06-1998		
Romania	12-01-1998		
Suècia	12-01-1998		
Suïssa	07-05-1999		
Turquia	12-01-1998		

R: ratificació.

(*) Declaració: "En relació amb l'article 1 del Protocol, el Govern del Regne dels Països Baixos declara que interpreta el terme "dignitat de l'ésser humà" referit exclusivament a un ésser humà individual, ex. la dignitat de qui ha nascut".

Aquest Protocol entra en vigor de manera general i per a Espanya l'1 de març de 2001, de conformitat amb el que estableix l'article 5 (1).

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 16 de febrer de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

4291 REIAL DECRET LLEI 5/2001, de 2 de març, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat. («BOE» 54, de 3-3-2001.)

La política d'ocupació que s'ha portat a terme en les dues últimes legislatures ha estat marcada fonamentalment per les reformes de l'Estatut dels treballadors produïdes per la Llei 63/1997, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball i el foment de la contractació indefinida, derivada de l'Acord interconfederal per a l'estabilitat de l'ocupació subscrit pels interlocutors socials, i pel Reial decret llei 15/1998, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball en relació amb l'ocupació a temps parcial i el foment de la seva estabilitat, que reflecteix l'acord entre el Govern i les organitzacions sindicals més representatives.

La Llei 63/1997, a més de fer una nova regulació dels contractes formatius i de modificar diversos aspectes de la contractació temporal, va introduir un nou contracte per al foment de la contractació indefinida, adreçat a determinats col·lectius amb especials dificultats per a l'accés al mercat de treball caracteritzat per la previsió d'una indemnització en cas d'extinció inferior a la de caràcter general, amb un període inicial d'aplicació de

quatre anys, i amb una previsió de la seva continuïtat eventual més enllà del període esmentat. Per la seva part, el Reial decret llei 15/1998 va fer una nova regulació del contracte a temps parcial, i va establir tant elements de més garantia i protecció social per als treballadors, com d'altres de més flexibilitat en el seu règim jurídic, per exemple amb la creació de les hores complementàries.

El temps transcorregut des d'aquestes reformes ha posat en relleu uns efectes globalment positius que en deriven, traduïts en l'increment del nombre de contractes indefinits i a temps parcial, i també ha posat en relleu problemes pràctics o disfuncions en determinades matèries, com el treball a temps parcial, dels quals ha derivat probablement el fet que no s'hagin assolit plenament totes les possibilitats de desenvolupament de la contractació que se'n podrien haver esperat.

Tant per la necessitat de decidir sobre la continuïtat del contracte del foment de l'ocupació, com per la procedència de corregir les disfuncions observades, s'ha posat en relleu la necessitat de plantejar una nova regulació d'aquestes qüestions, la importància de les quals per a l'equilibri de la política d'ocupació sembla innecessari destacar. A més, amb caràcter més general, l'evolució positiva de l'ocupació aquests últims anys també ha mostrat la necessitat de plantejar noves reformes que continuïn afavorint aquesta evolució i que s'orientin, particularment, a reduir les encara excessives taxes de temporalitat existents.

En aquest sentit, el conjunt de noves reformes manté l'orientació cap al foment d'una ocupació més estable i de més qualitat, tant utilitzant, amb les millores o correccions necessàries, les fórmules contractuals ja experimentades en els últims anys, com el temps parcial o el contracte de foment de la contractació indefinida, com introduint noves regulacions en els molt diversos aspectes de la contractació laboral i del desenvolupament de les relacions laborals que puguin incidir positivament en el creixement de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.

D'aquesta manera s'introdueixen diverses modificacions a l'Estatut dels treballadors, referides en primer lloc a la forma, la durada i les modalitats del contracte de treball. Entre altres, s'han de destacar les dirigides a reforçar el principi d'estabilitat en l'ocupació, introduint limitacions i garanties addicionals als contractes temporals i de durada determinada. De la mateixa manera, s'introdueixen modificacions en el règim jurídic del contracte a temps parcial, per tal d'aconseguir més impuls i dinamisme d'aquesta modalitat contractual, amb un paper rellevant en el creixement de l'ocupació estable i en l'adaptació a les necessitats d'empreses i treballadors que han destacat tots els protagonistes de les relacions laborals en el context de la Unió Europea. En fi, l'ampliació dels col·lectius que es poden beneficiar dels contractes formatius i la concreció i formalització a través d'un nou contracte d'inserció dels programes de contractació de treballadors aturats per a l'execució d'obres i serveis d'interès general i social constitueixen mesures dirigides a instrumentar d'una manera més adequada actuacions típiques de les polítiques actives d'ocupació.

Altres modificacions es dirigeixen a reforçar les garanties en els supòsits de subcontractació, en particular a través d'una millora dels instruments d'informació dels treballadors i els seus representants que permeti dotar aquestes situacions laborals de la deguda transparència i seguretat jurídica.

El manteniment del contracte per al foment de la contractació indefinida, que ha obtingut uns resultats excel·lents en els últims anys, després de la seva creació el 1997 pels interlocutors socials en l'Acord interconfederal per a l'estabilitat de l'ocupació, i la incorporació del programa del foment de l'ocupació per a l'any 2001

constitueixen altres elements rellevants de la norma que ara s'aprova. A més d'això, s'ha de destacar la derogació de la disposició addicional desena de l'Estatut dels treballadors, que estimulava l'adopció de mesures dirigides a aconseguir la jubilació forçosa dels treballadors de més edat i la seva retirada del mercat de treball, com a instrument en el marc d'una política d'ocupació inspirada en concepcions i basada en realitats demogràfiques i del mercat de treball clarament desactualitzades.

El Govern considera que hauria estat desitjable que aquest conjunt de reformes, com en ocasions anteriors, fos fruit dels acords dels interlocutors socials. Tanmateix, el fet que no hagi estat possible la consecució de l'acord esmentat en el període de temps prèviament considerat per les parts no pot condicionar durant més temps l'adopció d'unes mesures la urgència de les quals és reclamada per la necessitat d'actuar com més aviat millor, de manera que s'ajudi a corregir els problemes de la regulació laboral que poden incidir negativament en l'evolució de l'ocupació.

En tot cas, el procés de diàleg social desenvolupat, encara que fins ara no hagi assolit resultats concrets, sí que ha permès conèixer les posicions dels interlocutors socials i les fórmules que des d'aquestes posicions s'han considerat més positives, fet que sens dubte ha influït en la configuració final d'aquesta reforma legal. I, sens dubte, qualsevol resultat futur que es pugui assolir en el diàleg social, en relació amb aquestes matèries o amb altres, el Govern evidentment l'ha de tenir en compte amb vista a la necessària adaptació permanent de les estructures legals als requeriments presents i futurs del nostre mercat de treball.

En virtut d'això, tenint en compte que és urgent l'adopció de les mesures anteriors, tant per permetre'n l'efectivitat immediata com per evitar distorsions en el funcionament del mercat de treball, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de març de 2001,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Modificacions que s'introdueixen a la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març

Article primer. *Forma, durada i modalitats del contracte de treball.*

Els articles de la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que es detallen a continuació, queden modificats en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«2. Han de constar per escrit els contractes de treball quan ho exigeixi una disposició legal i, en tot cas, els de pràctiques i els contractes per a la formació, els contractes a temps parcial, fix discontinu i de relleu, els contractes de treball a domicili, els contractes per a l'execució d'una obra o un servei determinat, els contractes d'inserció, així com els dels treballadors contractats a Espanya al servei d'empreses espanyoles a l'estranger. Igualment han de constar per escrit els contractes per temps determinat amb una durada superior a qua-

tre setmanes. Si no s'observa aquesta exigència, el contracte es considera subscrit per temps indefinit i a jornada completa, llevat que hi hagi una prova en contra que n'acrediti la naturalesa temporal o el caràcter a temps parcial dels serveis.»

Dos. La lletra a) de l'apartat 2 de l'article 11 queda redactada de la manera següent:

«a) Es pot subscriure amb treballadors més grans de setze anys i menors de vint-i-un anys que no tinguin la titulació requerida per fer un contracte en pràctiques. El límit màxim d'edat no és aplicable quan el contracte es concerta amb treballadors inclosos en algun dels col·lectius següents:

Aturats minusvàlids.

Treballadors estrangers durant els dos primers anys de vigència del seu permís de treball.

Aturats que faci més de tres anys que no tenen activitat laboral.

Aturats en situació d'exclusió social.

Aturats que s'incorporin als programes d'escoles taller, cases d'oficis i tallers d'ocupació.»

Tres. El títol i l'apartat 1 de l'article 12 queden redactats de la manera següent:

«Article 12. *Contracte a temps parcial i contracte de relleu.*

1. El contracte de treball s'entén signat a temps parcial quan s'hagi acordat la prestació de serveis durant un nombre d'hores al dia, la setmana, el mes o l'any inferior a la jornada de treball d'un treballador a temps complet comparable.

A efectes del que disposa l'apartat anterior, s'entén per «treballador a temps complet comparable» un treballador a temps complet de la mateixa empresa i centre de treball, amb el mateix tipus de contracte de treball i que faci una feina idèntica o similar. Si a l'empresa no hi ha cap treballador comparable a temps complet, es considera la jornada a temps complet prevista al conveni col·lectiu aplicable o, si no n'hi ha, la jornada màxima legal.»

Quatre. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. Sens perjudici del que assenyala l'apartat anterior, el contracte a temps parcial s'entén signat per temps indefinit quan es concerta per efectuar feines fixes i diàries dins del volum normal d'activitat de l'empresa.»

Cinc. La lletra a) de l'apartat 4 de l'article 12 queda redactada de la manera següent:

«a) El contracte, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 8 d'aquesta Llei, s'ha de formalitzar necessàriament per escrit, en el model que s'estableixi. Al contracte hi han de figurar el nombre d'hores ordinàries de treball al dia, la setmana, el mes o l'any contractades i la seva distribució.

Si no s'observen aquestes exigències, el contracte es considera signat a jornada completa, llevat que hi hagi una prova en contra que acrediti el caràcter parcial dels serveis.»

Sis. L'apartat 5 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«5. Es consideren hores complementàries aquelles la possibilitat de realització de les quals hagi estat acordada, com a addició a les hores ordinàries pactades en el contracte a temps parcial, d'acord amb el règim jurídic que estableixen aquest

apartat i, si s'escau, els convenis col·lectius sectorials o, si no n'hi ha, d'àmbit inferior.

La realització d'hores complementàries està subjecta a les regles següents:

a) L'empresari només pot exigir la realització d'hores complementàries quan ho hagi pactat expressament amb el treballador. El pacte sobre hores complementàries es pot recordar en el moment de la signatura del contracte a temps parcial o posteriorment, però en tot cas constitueix un pacte específic respecte al contracte. El pacte s'ha de formalitzar necessàriament per escrit, en el model oficial que s'estableixi a aquest efecte.

b) Només es pot formalitzar un pacte d'hores complementàries en el cas de contractes a temps parcial de durada indefinida.

c) El pacte d'hores complementàries ha de recollir el nombre d'hores complementàries la realització de les quals pot requerir l'empresari.

El nombre d'hores complementàries no pot passar del 15 per 100 de les hores ordinàries de treball objecte del contracte. Els convenis col·lectius d'àmbit sectorial o, si no n'hi ha, d'àmbit inferior poden establir un altre percentatge màxim, que en cap cas pot superar el 60 per 100 de les hores ordinàries contractades. En tot cas, la suma de les hores ordinàries i de les hores complementàries no pot passar del límit legal del treball a temps parcial definit a l'apartat 1 d'aquest article.

d) La distribució i forma de realització de les hores complementàries pactades s'ha d'atènyer al que estableixen sobre això el conveni col·lectiu aplicable i el pacte d'hores complementàries. Llevat que s'estableixi una altra cosa en conveni, el treballador ha de conèixer el dia i l'hora de realització de les hores complementàries amb un previ de set dies.

e) La realització d'hores complementàries ha de respectar en tot cas els límits en matèria de jornada i descansos que estableixen els articles 34, apartats 3 i 4; 36, apartat 1, i 37, apartat 1, d'aquesta Llei.

f) Les hores complementàries efectivament realitzades s'han de retribuir com a ordinàries, i s'han de computar a efectes de bases de cotització a la Seguretat Social i períodes de carència i bases reguladores de les prestacions. A aquest efecte, el nombre i la retribució de les hores complementàries efectuades s'ha de recollir en el rebut individual de salaris i en els documents de cotització a la Seguretat Social.

g) El pacte d'hores complementàries i les condicions de realització d'aquestes hores estan subjectes al compliment dels requisits que estableixen les lletres anteriors i, si s'escau, al règim que preveuen els convenis col·lectius aplicables. En cas d'incompliment d'aquests requisits i règim jurídic, la negativa del treballador a fer les hores complementàries, malgrat haver estat pactades, no constitueix conducta laboral sancionable.»

Set. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 15 queda redactada de la manera següent:

«b) Quan les circumstàncies del mercat, l'acumulació de tasques o l'excés de comandes ho exigeixin, fins i tot tractant-se de l'activitat normal de l'empresa. En aquests casos, els contractes poden tenir una durada màxima de sis mesos, dins d'un

període de dotze mesos, comptats a partir del moment en què es produeixin les dites causes. Per conveni col·lectiu d'àmbit sectorial estatal o, si no n'hi ha, per conveni col·lectiu sectorial d'àmbit inferior, es pot modificar la durada màxima d'aquests contractes i el període dins del qual es poden realitzar en consideració al caràcter estacional de l'activitat en què les circumstàncies es poden produir. En aquest supòsit, el període màxim dins del qual es poden realitzar és de divuit mesos, i no poden superar la durada del contracte les tres quartes parts del període de referència establert ni, com a màxim, dotze mesos.

En cas que el contracte s'hagi concertat per una durada inferior a la màxima legal o establerta convencionalment, es pot prorrogar mitjançant acord de les parts, per una sola vegada, sense que la durada total del contracte pugui superar la durada màxima.

Per conveni col·lectiu es poden determinar les activitats en què es poden contractar treballadors eventuais, així com fixar criteris generals relatius a la relació adequada entre el volum d'aquesta modalitat contractual i la plantilla total de l'empresa.»

Vuit. A l'apartat 1 de l'article 15, s'hi incorpora una nova lletra d) del tenor literal següent:

«d) Quan una Administració pública contracti un demandant d'ocupació i l'objecte del contracte d'inserció sigui portar a terme una obra o un servei d'interès general o social, dins de l'àmbit de les seves competències, com a mitjà d'adquisició d'experiència laboral i millora de l'ocupabilitat de l'aturat participant. Els treballadors que siguin part en aquests contractes no poden repetir la participació fins que no hagin transcorregut tres anys des de la finalització de l'anterior contracte d'aquesta naturalesa.

Els serveis públics d'ocupació competents han de finançar, a través de les partides de despesa que corresponguin, els costos laborals d'aquestes contractacions, i prendre com a referència la base mínima del grup de cotització a què correspongui la categoria professional exercida pel treballador.

La incorporació d'aturats a aquesta modalitat contractual ha d'estar d'acord amb les prioritats de l'Estat per complir les directrius de l'estratègia europea per l'ocupació.»

Nou. A l'article 15, s'hi incorporen quatre nous apartats, amb els números 5, 6, 7 i 8, del tenor literal que s'indica a continuació; l'actual apartat 5 passa a tenir el número 9:

«5. Mitjançant conveni col·lectiu d'àmbit sectorial estatal o, si no n'hi ha, els convenis col·lectius sectorials d'àmbit inferior, poden establir requisits addicionals dirigits a prevenir els abusos a la utilització successiva de la contractació temporal.

6. Els treballadors amb contractes temporals i de durada determinada tenen els mateixos drets que els treballadors amb contractes de durada indefinida, sens perjudici de les particularitats específiques de cada una de les modalitats contractuals en matèria d'extinció del contracte i de les que preveu expressament la llei en relació amb els contractes formatius. Quan correspongui en conside-

ració a la seva naturalesa, aquests drets els han de reconèixer les disposicions legals i reglamentàries i els convenis col·lectius de manera proporcional, en funció del temps treballat.

Quan un dret o una condició de treball determinats estiguin atribuïts en les disposicions legals o reglamentàries i en els convenis col·lectius en funció d'una antiguitat prèvia del treballador, aquesta s'ha de computar segons els mateixos criteris per a tots els treballadors, sigui quina sigui la modalitat de contractació.

7. L'empresari ha d'informar els treballadors de l'empresa amb contractes de durada determinada o temporals, inclosos els contractes formatius, sobre l'existència de llocs de treball vacants, a fi de garantir-los les mateixes oportunitats d'accedir a llocs permanents que els altres treballadors. Aquesta informació es pot facilitar mitjançant un anunci públic en un lloc adequat de l'empresa o el centre de treball.

Els convenis col·lectius han d'establir mesures per facilitar l'accés efectiu d'aquests treballadors a la formació professional continuada, a fi que puguin millorar la qualificació i afavorir la progressió i la mobilitat professionals.

8. El contracte per temps indefinit de fixos discontinus s'ha de concertar per portar a terme feines que tinguin el caràcter de fixes discontinues i no es repeteixin en dates certes, dins del volum normal d'activitat de l'empresa. Als supòsits de feines discontinues que es repeteixin en dates certes els és aplicable la regulació del contracte a temps parcial subscrit per temps indefinit. Els treballadors fixos discontinus s'avisen en l'ordre i la forma que determinin els convenis col·lectius respectius. El treballador, en cas d'incompliment, pot reclamar en procediment d'acomiadament davant la jurisdicció competent; el termini per fer-ho s'inicia en el moment en què tingui coneixement de la falta de convocatòria.

Aquest contracte s'ha de formalitzar necessàriament per escrit en el model que s'estableixi, i hi ha de figurar una indicació sobre la durada estimada de l'activitat, així com sobre la forma i l'ordre de crida que estableixi el conveni col·lectiu aplicable. S'hi ha de fer constar igualment, de manera orientativa, la jornada laboral estimada i la seva distribució horària.

Els convenis col·lectius d'àmbit sectorial poden acordar, quan les peculiaritats de l'activitat del sector ho justifiquin, la utilització en els contractes de fixos discontinus de la modalitat de temps parcial, així com els requisits i les especialitats per a la conversió de contractes temporals en contractes de fixos discontinus.»

Article segon. Garanties per canvi d'empresari.

L'article 42 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda redactat de la manera següent:

«Article 42. Subcontractació d'obres i serveis.

1. Els empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a la mateixa activitat d'aquets empresaris han de comprovar que els contractistes estan al corrent en el pagament de les quotes de la Seguretat Social. A aquest efecte, han de demanar per escrit, amb identificació de l'empresa afectada, la

certificació negativa per descoberts a la Tresoreria General de la Seguretat Social, que ha de lliurar inexcusablement la certificació en el termini de trenta dies improrrogables i en els termes que s'estableixin per reglament. Transcorregut el termini, queda exonerat de responsabilitat l'empresari sol·licitant.

2. L'empresari principal, llevat del transcurs del termini assenyalat abans respecte a la Seguretat Social, i durant l'any següent a l'acabament del seu encàrrec, ha de respondre solidàriament de les obligacions de naturalesa salarial concretes pels contractistes i subcontractistes amb els seus treballadors i de les referides a la Seguretat Social durant el període de vigència de la contracta.

No hi ha responsabilitat pels actes del contractista quan l'activitat contractada es refereixi exclusivament a la construcció o reparació que pugui contractar un cap de família respecte del seu habitatge, i també quan el propietari de l'obra o indústria no contracti la seva realització per raó d'una activitat empresarial.

3. Els treballadors del contractista o subcontractista han de ser informats per escrit pel seu empresari de la identitat de l'empresa principal per a la qual estiguin prestant serveis en cada moment. La informació esmentada s'ha de facilitar abans de l'inici de la respectiva prestació de serveis i ha d'incloure el nom o la raó social de l'empresari principal, el seu domicili social i el seu número d'identificació fiscal. Així mateix, el contractista o subcontractista han d'informar de la identitat de l'empresa principal a la Tresoreria General de la Seguretat Social en els termes que es determinin per reglament.

4. Sens perjudici de la informació sobre previsions en matèria de subcontractació que preveu l'article 64.1.1r d'aquesta Llei, quan l'empresa conclouï un contracte de prestació d'obres o serveis amb una empresa contractista o subcontractista, ha d'informar els representants legals dels seus treballadors sobre els aspectes següents:

- a) Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'empresa contractista o subcontractista.
- b) Objecte i durada de la contracta.
- c) Lloc d'execució de la contracta.
- d) Si s'escau, nombre de treballadors que són ocupats per la contracta o subcontracta en el centre de treball de l'empresa principal.
- e) Mesures previstes per a la coordinació d'activitats des del punt de vista de la prevenció de riscos laborals.

5. L'empresa contractista o subcontractista ha d'informar igualment els representants legals dels seus treballadors, abans de l'inici de l'execució de la contracta, sobre els mateixos aspectes als quals es refereixen l'apartat 3 anterior i les lletres b) a e) de l'apartat 4.»

Article tercer. *Extinció del contracte.*

Els articles de la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que es detallen a continuació queden modificats en els termes següents:

U. La lletra c) de l'apartat 1 de l'article 49 queda redactada de la manera següent:

«c) Per expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte.

Quan s'acabi el contracte, excepte en els casos del contracte d'interinitat, del contracte d'inserció i dels contractes formatius, el treballador té dret a rebre una indemnització econòmica la quantia de la qual es determina en la negociació col·lectiva o en la normativa específica que els sigui aplicable. Si no hi ha determinació de quantia, la indemnització és equivalent a la part proporcional de la quantitat que resultaria d'abonar vuit dies de salari per cada any de servei.

Els contractes de durada determinada que tinguin establert un termini màxim de durada, inclosos els contractes en pràctiques i els contractes per a la formació, concertats per una durada inferior a la màxima legalment establerta, s'entenen prorrogats automàticament fins al termini esmentat quan no hi hagi denúncia o pròrroga expressa i el treballador continuï prestant serveis.

Expirada aquesta durada màxima o executats l'obra o el servei objecte del contracte, si no hi ha denúncia i el treballador continua en la prestació laboral, el contracte es considera prorrogat tàcitament per temps indefinit, llevat que hi hagi una prova en contra que acrediti la naturalesa temporal de la prestació.

Si el contracte de treball de durada determinada és superior a un any, la part del contracte que formuli la denúncia està obligada a notificar-ne a l'altra l'acabament amb una antelació mínima de quinze dies.»

Dos. A l'article 52, s'hi addiciona una nova lletra e) del tenor literal següent:

«e) En el cas de contractes per temps indefinit concertats per a l'execució de plans i programes públics sense dotació econòmica estable i finançats mitjançant consignacions pressupostàries anuals, per la insuficiència de la corresponent consignació pressupostària per al manteniment del lloc de treball de què es tracta.»

CAPÍTOL II

Programa de foment d'ocupació per a l'any 2001

Article quart. *Àmbit d'aplicació.*

1. Es poden acollir als beneficis establerts per al programa del foment d'ocupació:

1.1 Les empreses que contractin indefinidament, i d'acord amb els requisits i les condicions que assenyalava aquesta norma, treballadors aturats, inscrits a l'oficina d'ocupació i inclosos en alguns dels col·lectius següents:

- a) Dones aturades, entre 16 i 45 anys.
- b) Dones aturades, quan es contractin per prestar serveis en professions o ocupacions amb menor índex d'ocupació femenina.
- c) Aturats inscrits ininterrompudament a l'oficina d'ocupació durant sis mesos o més.
- d) Aturats més grans de quaranta-cinc anys i fins als cinquanta-cinc.
- e) Aturats més grans de cinquanta-cinc anys i fins als seixanta-cinc.
- f) Aturats perceptors de prestacions o subsidis per desocupació, als quals resti un any o més de percepció en el moment de la contractació.

g) Aturats perceptors del subsidi per desocupació en favor dels treballadors inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social.

h) Aturats perceptors de l'ajuda específica denominada renda activa d'inserció.

i) Dones aturades inscrites durant un període de dotze mesos o més a l'oficina d'ocupació que siguin contractades en els vint-i-quatre mesos següents a la data d'infantament.

1.2 Els treballadors inclosos al camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social per a treballadors autònoms, donats d'alta en aquest règim almenys des de l'1 de gener de 2000, que no hagin tingut assalariats a càrrec seu per a l'acompliment de la seva activitat professional en els dotze mesos anteriors a la contractació i contractin indefinidament el seu primer treballador.

1.3 Les empreses i les entitats sense ànim de lucre que contractin, indefinidament o temporalment, treballadors aturats en situació d'exclusió social es poden acollir als beneficis que preveu aquesta norma en els termes que s'hi indiquen. La situació d'exclusió social l'han d'acreditar els corresponents serveis socials municipals i queda determinada per la pertinença a algun dels col·lectius següents:

a) Perceptors de rendes mínimes d'inserció, o qualsevol altra prestació de naturalesa igual o similar, segons la denominació adoptada a cada comunitat autònoma.

b) Persones que no puguin accedir a les prestacions a què fa referència el paràgraf anterior, per alguna de les causes següents:

Falta de període exigit de residència o empadronament, o per a la constitució de la unitat perceptora.

Haver esgotat el període màxim de percepció legalment establert.

c) Joves més grans de divuit anys i menors de trenta, procedents d'institucions de protecció de menors.

d) Persones amb problemes de drogoaddicció o alcoholisme que estiguin en processos de rehabilitació o reinserció social.

e) Interns de centres penitenciaris la situació penitenciària dels quals els permeti accedir a una feina, així com alliberats condicionals i exreclusos.

2. Igualment s'incentiva, en els termes que preveu aquesta norma, la transformació en indefinits dels contractes de durada determinada o temporals, formalitzats abans que aquesta norma entri en vigor. A més, s'incentiva la transformació en indefinits dels contractes formatius, de relleu i de substitució per anticipació de l'edat de jubilació, sigui quina sigui la data de la seva formalització.

Article cinquè. *Requisits dels beneficiaris.*

Els beneficiaris dels ajuts que preveu aquesta norma han de complir els requisits següents:

a) Estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social tant en la data de la concessió dels ajuts com durant la percepció d'aquests. La falta d'ingrés en termini reglamentari de les obligacions esmentades dona lloc a la pèrdua automàtica dels ajuts.

b) No haver estat exclosos de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió d'infraccions molt greus no prescrites, tot això

de conformitat amb el que preveu l'article 46.2 del Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Article sisè. *Incentius.*

1. Els contractes indefinits inicials a temps complet o parcial, signats durant el període comprès entre la data d'entrada en vigor d'aquesta norma i el 31 de desembre de l'any 2001 donen dret, a partir de la data de la contractació, a les següents bonificacions de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes:

a) Contractació de dones aturades entre setze i quaranta-cinc anys: 25 per 100 durant el període dels vint-i-quatre mesos següents a l'inici de la vigència del contracte.

b) Contractació de dones per prestar serveis en professions i ocupacions establertes en l'Ordre ministerial de 16 de setembre de 1998, per al foment de l'ocupació estable de dones en les professions i ocupacions amb menor índex d'ocupació femenina, que compleixin, a més, el requisit d'estar inscrites ininterrompudament a l'oficina d'ocupació, per un període mínim de sis mesos, o bé siguin més grans de quaranta-cinc anys: 70 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 60 per 100 durant el segon any de vigència. Si no compleixen algun dels requisits addicionals anteriors, la bonificació és del 35 per 100 durant el període dels vint-i-quatre mesos següents a l'inici de la vigència del contracte.

c) Contractacions d'aturats inscrits ininterrompudament a l'oficina d'ocupació durant un període mínim de sis mesos: 20 per 100 durant el període dels vint-i-quatre mesos següents a l'inici de la vigència del contracte.

d) Contractacions d'aturats més grans de quaranta-cinc anys i fins a cinquanta-cinc: 50 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 45 per 100 durant la resta de la vigència.

e) Contractacions d'aturats més grans de cinquanta-cinc i fins als seixanta-cinc anys: 55 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 50 per 100 durant la resta de la vigència.

f) Contractació de perceptors de prestacions o subsidis per desocupació, als quals els resti un any o més de percepció en el moment de la contractació: 50 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 45 per 100 durant el segon any de vigència.

g) Contractacions d'aturats perceptors del subsidi per desocupació en favor dels treballadors inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social: 90 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 85 per 100 durant el segon any de vigència.

h) Contractació de perceptors de l'ajuda específica denominada renda activa d'inserció: 65 per 100 durant els vint-i-quatre mesos següents a l'inici de la vigència del contracte.

i) Contractació de dones aturades inscrites durant un període de dotze mesos o més a l'oficina d'ocupació que siguin contractades en els vint-i-quatre mesos següents a la data d'infantament: 100 per 100 durant els dotze mesos següents a l'inici de vigència del contracte.

2. La contractació indefinida a temps complet o parcial que efectui un treballador autònom dels referits en el número 1.2 de l'article quart amb un treballador aturat dona lloc a l'aplicació de les bonificacions en la quota

empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes que preveu el número 1 d'aquest article, amb un increment d'un 5 per 100 respecte del previst per a cada cas.

3. Quan les contractacions que preveuen les lletres c), d), e), f) i h) del número 1 d'aquest article es facin a temps complet amb dones aturades, les bonificacions de quotes s'han d'incrementar en deu punts. Aquest increment també és aplicable a les contractacions a què es refereix el número anterior.

4. Les empreses i entitats que contractin indefinidament o temporalment, bé mitjançant contractacions a temps complet o parcial, treballadors aturats en situació d'exclusió social, en els termes del número 1.3 de l'article quart, poden aplicar una bonificació en la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes del 65 per 100, durant la resta de la vigència del contracte, amb un màxim de vint-i-quatre mesos. Quan un mateix treballador formalitzi diferents contractes de treball, ja sigui amb una mateixa empresa o entitat, o amb una altra de diferent, amb solució de continuïtat o sense, s'ha d'aplicar igualment el màxim de vint-i-quatre mesos des de la data inicial del primer contracte.

5. Les transformacions en indefinits dels contractes de durada determinada o temporals, formalitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma, així com la dels contractes formatius, de relleu i de substitució per anticipació de l'edat de jubilació, sigui quina sigui la data de la formalització, donen lloc a una bonificació del 25 per 100 durant el període dels vint-i-quatre mesos següents a l'inici de la vigència del nou contracte.

Donen dret a la mateixa bonificació les transformacions de contractes de pràctiques i de relleu formalitzats inicialment a temps parcial, en indefinits a temps parcial. En aquest supòsit la jornada del nou contracte indefinit ha de ser com a mínim igual a la del contracte de pràctiques o de relleu que es transforma.

6. Els contractes acollits al present programa de foment de l'ocupació estable s'han de formalitzar en el model oficial que disposi l'Institut Nacional d'Ocupació.

Article setè. *Concurrència de bonificacions.*

En el supòsit en el qual la contractació indefinida d'un treballador aturat, formalitzada en virtut d'aquest programa de foment d'ocupació, pugui donar lloc simultàniament a la seva inclusió en més d'un dels supòsits per als quals hi ha bonificacions previstes, només és possible aplicar-les respecte d'un d'ells, i l'opció correspon al beneficiari de les deduccions que preveu aquesta norma.

Article vuitè. *Exclusions.*

1. Els ajuts previstos en aquest programa no s'apliquen en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial que preveu l'article 2 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o altres disposicions legals, amb l'excepció de la relació laboral especial dels penats en institucions penitenciàries, a la qual es pot aplicar el règim de bonificacions establertes per als treballadors aturats en situació d'exclusió social.

b) Contractacions que afectin el cònjuge, els ascendents, els descendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o dels qui posseeixin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les entitats o

de les empreses que revesteixin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

c) Contractacions formalitzades amb treballadors que en els vint-i-quatre mesos anteriors a la data de la contractació hagin prestat serveis a la mateixa empresa, grup d'empreses o entitat mitjançant un contracte per temps indefinit.

El que disposa el paràgraf precedent també és aplicable en el supòsit de vinculació laboral anterior del treballador amb empreses a les quals el sol·licitant dels beneficis hagi succeït en virtut del que estableix l'article 44 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

d) Treballadors que hagin finalitzat la relació laboral de caràcter indefinit en un termini de tres mesos previs a la formalització del contracte.

2. Les empreses o entitats que hagin extingit o extingeixin, per acomiadament declarat improcedent o per acomiadament col·lectiu, contractes bonificats a l'empara de la present norma i del Reial decret llei 9/1997, de 17 de maig, pel qual es regulen incentius en matèria de Seguretat Social i de caràcter fiscal per al foment i l'estabilitat en l'ocupació, i de la Llei 64/1997, de 26 de desembre; així com de la Llei 50/1998, de 30 de desembre; de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, i de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, queden exclosos per un període de dotze mesos dels ajuts que preveu aquesta disposició. L'exclusió afecta un nombre de contractacions igual al de les extingides.

El període d'exclusió es compta a partir de la declaració d'improcedència de l'acomiadament o de l'extinció derivada de l'acomiadament col·lectiu.

Article novè. *Incompatibilitats.*

Els beneficis previstos aquí no poden, en concurrència amb altres ajuts públics per a la mateixa finalitat, superar el 60 per 100 del cost salarial anual corresponent al contracte que es bonifica.

Article desè. *Finançament i control dels incentius.*

1. Els ajuts a la contractació que estableix aquesta norma es financen amb càrrec a la partida pressupostària corresponent de l'Institut Nacional d'Ocupació.

2. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de facilitar mensualment a l'Institut Nacional d'Ocupació el nombre de treballadors objecte de bonificacions de quotes a la Seguretat Social, detallats per col·lectius, amb les seves respectives bases de cotització i les deduccions que s'apliquen com a conseqüència del que preveu aquesta norma.

3. Amb la mateixa periodicitat, la Direcció General de l'Institut Nacional d'Ocupació ha de facilitar a la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la informació necessària sobre el nombre de contractes registrats objecte de bonificacions de quotes, detallats per col·lectius, així com tota la informació relativa a les cotitzacions i deduccions que s'hi apliquen que calgui, a l'efecte de facilitar a aquest centre directiu la planificació i programació de l'actuació inspectora que permeti vigilar l'aplicació adequada de les bonificacions previstes en aquesta norma pels subjectes que en són beneficiaris.

Article onzè. *Reintegrament dels beneficis.*

1. En els supòsits d'obtenció dels ajuts sense complir els requisits exigits per a la concessió, és procedent

la devolució de les quantitats deixades d'ingressar per bonificació de quotes a la Seguretat Social amb el recàrrec corresponent.

2. L'obligació de reintegrament que estableix el número anterior s'entén sens perjudici del que preveu el Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions de l'ordre social.

Article dotzè. *Ajuts sota condicions «de minimis».*

Els ajuts que preveu aquesta norma estan subjectes al que disposa el Reglament CE número 69/2001 de la Comissió Europea, de 12 de gener, relatiu a l'aplicació dels articles 87 i 88 del Tractat CE als ajuts «de minimis».

De conformitat amb aquest, els ajuts que preveu aquesta norma no són aplicables a les empreses dels sectors del transport i a les que portin a terme activitats relacionades amb la producció, transformació o comercialització als sectors de l'agricultura, la pesca i l'aqüicultura.

Les empreses no incloses en els sectors esmentats abans es poden beneficiar dels ajuts que preveu aquesta norma, l'import total dels quals no pot ser superior a 100.000 euros (16.638.600 pessetes) en tres anys.

CAPÍTOL III

Modificacions que s'introdueixen en la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal

Article tretzè. *Exclusions.*

La lletra c) de l'article 8 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, queda redactada de la manera següent:

«c) Quan en els dotze mesos immediatament anteriors a la contractació l'empresa hagi amortitzat els llocs de treball que es pretengui cobrir per acomiadament improcedent o per les causes que preveuen els articles 50, 51 i 52, apartat c), de l'Estatut dels treballadors, excepte en els supòsits de força major, o quan en els divuit mesos anteriors a la contractació els llocs de treball esmentats hagin estat coberts durant un període de temps superior a dotze mesos, de forma contínua o discontinua, per treballadors posats a disposició per empreses de treball temporal.»

Disposició addicional primera. *Contracte per al foment de la contractació indefinida.*

1. Per tal de facilitar la col·locació estable de treballadors aturats i d'empleats subjectes a contractes temporals, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició es pot concertar el contracte de treball per al foment de la contractació indefinida que es regula en aquesta disposició, en les condicions que s'hi preveuen.

2. El contracte es pot concertar amb treballadors inclosos en un dels grups següents:

a) Treballadors aturats en qui concorri alguna de les condicions següents:

1a Joves des de setze fins a trenta anys d'edat, ambdós inclusivament.

2a Dones aturades quan es contractin per prestar serveis en professions o ocupacions amb menor índex d'ocupació femenina.

3a Més grans de quaranta-cinc anys.

4a Aturats que faci almenys sis mesos que estan inscrits com a demandants d'ocupació.

5a Minusvàlids.

b) Treballadors que, en la data de formalització del nou contracte de foment de la contractació indefinida, treballin a la mateixa empresa mitjançant un contracte de durada determinada o temporal, inclosos els contractes formatius, signat abans del 31 de desembre de 2003.

3. El contracte es concerta per temps indefinit i es formalitza per escrit, en el model que s'estableixi.

El règim jurídic del contracte i els drets i les obligacions que en deriven es regeixen, amb caràcter general, pel que disposen la Llei i els convenis col·lectius per als contractes per temps indefinit, amb l'única excepció del que disposen els apartats següents.

4. Quan el contracte s'extingeixi per causes objectives i l'extinció sigui declarada improcedent, la quantia de la indemnització a què es refereix l'article 53.5 de l'Estatut dels treballadors, en la seva remissió als efectes de l'acomiadament disciplinari que preveu l'article 56 del mateix text legal, és de trenta-tres dies de salari per any de servei, amb prorrata per mesos dels períodes de temps inferiors a un any i fins a un màxim de vintiquatre mensualitats.

5. No pot concertar el contracte per al foment de la contractació indefinida a què es refereix aquesta disposició l'empresa que en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte hagi efectuat extincions de contractes de treball per causes objectives declarades improcedents per sentència judicial o hagi procedit a un acomiadament col·lectiu. En els dos supòsits, la limitació únicament afecta la cobertura d'aquells llocs de treball de la mateixa categoria o grup professional que els afectats per l'extinció o l'acomiadament i per al mateix centre o centres de treball.

Aquesta limitació no és aplicable en el supòsit d'acomiadament col·lectiu quan la realització dels contractes a què es refereix aquesta disposició s'hagi acordat amb els representants dels treballadors en el període de consultes que preveu l'apartat 4 de l'article 51 de l'Estatut dels treballadors.

6. En el marc del disseny dels plans i programes de política d'ocupació i de l'anàlisi del funcionament del mercat de treball, el Govern ha de procedir a avaluar els efectes d'aquesta mesura per al foment de la contractació indefinida, a fi de determinar la necessitat o no del seu manteniment i proposar, si s'escau, les modificacions que siguin procedents.

Disposició addicional segona. *Bonificacions de quotes de Seguretat Social per als treballadors en períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment.*

A la cotització de les/els treballadores/s o sòcies/socis substituïdes/ts durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment, mitjançant els contractes d'interinitat bonificats, formalitzats amb aturats, a què es refereix el Reial decret llei 11/1998, de 4 de setembre, els és aplicable una bonificació del 100 per 100 en les quotes empresarials de la Seguretat Social, incloses les d'accidents de treball i malalties professionals i en les aportacions empresarials de les quotes de recaptació conjunta.

Només és aplicable aquesta bonificació mentre coincideixin en el temps la suspensió d'activitat per les causes esmentades i el contracte d'interinitat del substituït.

La durada màxima de les bonificacions previstes per a les/els treballadores/rs o sòcies/socis substituïdes/ts ha de coincidir amb la situació de suspensió de la seva relació professional, amb el límit màxim que sigui precedent segons els casos.

Disposició addicional tercera. *Foment de l'ocupació temporal de treballadors minusvàlids.*

Durant l'any 2001 continua sent aplicable la disposició addicional sisena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, en relació amb l'article 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, pel que fa als treballadors discapacitats.

Disposició transitòria primera. *Contractes formalitzats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els contractes formalitzats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, inclosos els contractes per al foment de la contractació indefinida formalitzats a l'empara del que preveuen la disposició addicional primera del Reial decret llei 8/1997, de 16 de maig, o la disposició addicional primera de la Llei 63/1997, de 26 de desembre, es continuen regint per la normativa legal o convencional vigent en la data en què es van formalitzar.

Disposició transitòria segona. *Extincions de contractes.*

La indemnització per acabament del contracte a què es refereix el primer paràgraf de la lletra c) de l'apartat u de l'article 49 de l'Estatut dels treballadors en la redacció que en fa aquest Reial decret llei, no és aplicable a les extincions de contractes formalitzats abans de la seva entrada en vigor, sigui quina sigui la data de la seva extinció.

Les extincions de contractes produïdes abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es regeixen per les disposicions vigents en la data en què hagin tingut lloc.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei i, expressament, les següents:

a) La disposició addicional desena de la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

b) La disposició addicional única del Reial decret llei 15/1998, de 27 de novembre, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball en relació amb el treball a temps parcial i la millora de la seva estabilitat.

c) Les disposicions addicionals primera i segona de la Llei 63/1997, de 26 de desembre, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball i el foment de la contractació indefinida.

d) La disposició addicional trenta-unena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Barcelona, 2 de març de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 60, de 10-3-2001.)

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

4292 *RESOLUCIÓ de 21 de febrer de 2001, de la Secretaria General Tècnica, sobre el Conveni que suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers, fet a l'Haia el 5 d'octubre de 1961 (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 25 de setembre de 1978, 17 d'octubre de 1979, 19 de gener de 1979, 20 de setembre de 1984). («BOE» 54, de 3-3-2001.)*

Comunicació efectuada pel Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni:

Kazakhstan. 5 d'abril de 2000. Adhesió, entrada en vigor 30 de gener de 2001.

Namíbia. 25 d'abril de 2000. Adhesió, entrada en vigor 30 de gener de 2001.

Colòmbia. 27 d'abril de 2000. Adhesió, entrada en vigor 30 de gener de 2001.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 21 de febrer de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

4293 *ACORD entre el Regne d'Espanya i les Nacions Unides sobre l'execució de condemnes imposades pel Tribunal Penal Internacional per a l'ex-Iugoslàvia, fet a l'Haia el 28 de març de 2000. («BOE» 54, de 3-3-2001.)*

ACORD ENTRE LES NACIONS UNIDES I EL REGNE D'ESPANYA SOBRE L'EXECUCIÓ DE CONDEMNES IMPOSADES PEL TRIBUNAL PENAL INTERNACIONAL PER A L'EX-IUGOSLÀVIA

Les Nacions Unides, actuant a través del Tribunal Penal Internacional per a l'ex-Iugoslàvia, d'ara endavant denominat "el Tribunal Internacional", i el Regne d'Espanya, denominat d'ara endavant "Espanya",

Atès l'article 27 de l'Estatut del Tribunal Internacional adoptat mitjançant la Resolució 827 (1993) del Consell de Seguretat, de 25 de maig de 1993, segons el qual les penes de presó imposades a les persones condemnades pel Tribunal Internacional s'han de complir en un